

Jetty Voermans heeft besloten een andere wending aan haar tot nu toe drukke leven te geven. Bij haar afscheid van het Ouderen Netwerk PvdA geeft zij nog eenmaal haar opvatting over enkele actuele zaken.

“Graag meer aandacht voor de kwaliteit van leven bij hoge ouderdom”

1. Waarom stop je met jouw activiteiten voor het Ouderen Netwerk PvdA (ONP)?

Dat was een moeilijke beslissing. Na mijn pensionering in 2006 als projectleider WMO bij de VNG ben ik full time door blijven werken. Eerst als wethouder en daarna in een aantal bestuursfuncties op diverse terreinen. In verband met onder meer de bestuurlijke herindeling van mijn gemeente ben ik de balans van mijn bezigheden gaan opmaken en heb besloten het roer drastisch om te gooien.

2. Je hebt de overgang meegemaakt van de Landelijke Adviesgroep Ouderen van de PvdA, beter bekend als LAO, naar het ONP. Een geheel andere opzet. Als je terugkijkt vindt je het een verstandige beslissing geweest?

De overgang van LAO naar een netwerk ONP is geen vrijwillige keuze geweest, maar voortgekomen uit partijbeleid vanuit een moderniseringsgedachte.

3. Wat gaat er nu beter dan onder de LAO?

De ONP moet zich nog gaan waarmaken in mijn visie.

Wat moet er gebeuren opdat het ONP dezelfde of zelfs betere positie binnen de partij krijgt als de LAO?

De aansturing kan beter met een DB voor de organisatorische zaken en een AB voor de inhoudelijke thema's. De communicatie met de achterban van netwerkleden komt eigenlijk pas net op gang en dat is cruciaal voor het draagvlak. Wat de ONP kerngroep ontbeert is het structurele contact met de 2^e Kamerfractie en het Haagse bolwerk van bestuurders.

4. Vind je dat de vertegenwoordigers van onze partij genoeg oog hebben voor de positie van ouderen in de samenleving?

Te weinig. De groep ouderen is heel groot en groeit nog steeds. Ze worden vooral gezien als potentiële mantelzorgers en vrijwilligers met bovendien behoorlijke koopkracht; dus vanuit economisch perspectief bezien. De sociaal-maatschappelijke waarde van ouderen wordt sporadisch erkend. Bovendien is de groep ouderen heel divers en de kloof tussen rijke en arme ouderen wordt steeds groter. Alleenstaande ouderen met een beperkt inkomen, die ziek en afhankelijk worden, zullen het steeds moeilijker gaan krijgen.

5. Hoe vind je het dat in het partijbestuur en in de Kamerfractie geen partijgenoten zitten, die tot de groep ouderen behoren?

Dat is heel jammer, maar er komen weer verkiezingen aan, dus ik hoop dat er senioren op de lijst komen!

6. In de bijdrage van de werkgroep WZW voor het verkiezingsprogramma heb je over de modernisering van het zorgstelsel geschreven: “Kwetsbare groepen zijn echter uit de boot gevallen.” Waar denk je dan aan?

De bedoeling met de decentralisatie was om ‘zorg op maat in de thuissituatie’ te gaan realiseren. Die stip op de horizon onderschrijf ik nog steeds. Maar de modernisering ging

gepaard met bezuinigingen, herindicaties en nog meer marktwerking. In veel gevallen had dit tot gevolg dat zorginstanties langs elkaar heen werkten, de eigen bijdragen voor welzijnsvoorzieningen opgehoogd werden en het aantal zorguren werd verminderd. Juist de groep kwetsbare mensen, zoals hierboven omschreven, ervaart de gevolgen van dit beleid aan den lijve. Zo tobben bijvoorbeeld partners van demente ouderen maar thuis door omdat de dagbesteding niet meer te betalen is.

7. Is het mogelijk om een zorgstelsel ingrijpend te veranderen, zonder dat een deel van de zorgvragers daar in een overgangperiode nadeel van ondervindt?
Ik ben bang van niet, maar er is in dit geval voor veel nadelige effecten gewaarschuwd. Het kan wel zorgvuldiger dan nu is gebeurd.
8. Je bent een fel tegenstander van de marktwerking in de zorg. Hoe kijk je aan tegen het pleidooi voor invoering van een Nationaal Zorgfonds in plaats van de huidige zorgverzekeraars?
Als hiermee de marktwerking teniet wordt gedaan, ben ik er voor!
9. De dubbele vergrijzing in de Nederlandse samenleving neemt snel toe. Sommigen zien daarin een welkome toename van het aantal potentiële mantelzorgers en vrijwilligers. Deel jij die gedachte?
Nederland staat bekend om het grote aandeel dat vrijwilligers in onze maatschappij hebben. Ik denk dat de grens wel bereikt is. We worden ouder, hebben minder kinderen en de mantelzorg binnen de eigen familie zal nog meer van ons vergen. Als je rondkijkt bij zorginstellingen en culturele clubs dan zie je het vrijwilligersbestand behoorlijk vergrijzen!
10. Je bent wethouder en raadslid van Zeevang geweest. Deel jij - nu je zelf ervaren hebt hoe dat uitwerkt - het beleid van het kabinet tot decentralisatie (de 3 D's)?
Het principe om de zorg- en dienstverlening zoveel mogelijk lokaal te regelen wat kan, deel ik nog steeds. We hebben eerder ervaren hoe de WVG (Wet Voorzieningen gehandicapten) en de huishoudelijke hulp werden gedecentraliseerd met goed gevolg. Met de 3 D's is het vanwege de bezuinigingen wel te veel doorgeschoten, vind ik. De zorg voor kleine groepen met multi-problematiek vereist regionale of landelijke aanpak in mijn optiek.
11. Eind vorig jaar ben je gestopt als raadslid. Blijf je nog actief voor de PvdA?
Bij de herindeling van onze gemeente heb ik me niet meer verkiesbaar gesteld, omdat het voor een periode van 6 jaar was. Bovendien vond ik het beter om met een frisse, jonge ploeg van start te gaan. Op de achtergrond ben ik nog een vraagbaak voor de nieuwe fractie vanwege de ervaringen op bepaalde dossiers.
12. Wat wil je ons tot slot graag meegeven?
Een paar stokpaardjes zou ik nog kwijt willen.
Vanwege de ontgroening en vergrijzing moeten we gaan anticiperen op het dreigende tekort aan arbeidskrachten in de zorg en dienstverlening. De dienstplicht hebben we afgeschaft, maar de invoering van een sociale dienstplicht (zoals in Zwitserland bv) valt wellicht toch te overwegen.
Daarnaast zou ik aandacht willen vragen voor de kwaliteit van leven bij hoge ouderdom. De aandacht in verpleeghuizen is vooral gericht op de medische aspecten en er wordt te weinig geïnvesteerd in het welbevinden. Met meer afleiding valt pijn en ongemak beter te verdragen.
Tot slot pleit ik voor meer inzet van geriaters en geriatisch verpleegkundigen in de ouderenzorg. Bij multi-problematiek is het zaak om naar het totale beeld te kijken en niet naar specialistische onderdelen met elk een specifiek behandelplan en medicatie (het middel kan soms erger zijn dan de kwaal!).

15 juli 2016

Foto is overgenomen van de website van PvdA Edam-Volendam